

Reglerne for kommunal Valgret væsenlig er knyttede til Ydelse af Skat, saa er det ogsaa et baade ganske naturligt og retfærdigt Krav, at de Kvinder, der paa Grund af deres selvstændige Virksomhed betaler Skat, ogsaa faa samme Ret som Mændene i Henseende til kommunale Repræsentationer. Efter saa mange Aars Forløb, og efter at saa meget baade ude og hjemme ogsaa særlig paa dette Omraade har forandret sig, turde der vistnok nu være Grund til at prøve, om det ikke skulde være muligt at føre denne Sag frelst ud over de Skær, hvorpaa den i sin Tid strandede efter at have forladt Folkethinget. — Jeg skal saa kun paa dette Standpunkt anbefale Sagen paa egne og Medforslagsstillers Vegne til Thingets Velvilje.

Forslag om kommunale Rettigheder for Kvinder har, som det vil erindres, været fremme i Rigsdagen adskillige Gange før. Først i Samlingen 1886—87, da det kun gjaldt København og støttedes af en Adresse fra københavnske Kvinder, underskrevet af 619 Skatteydere og 1268 Kvinder over 25 Aar. Forslaget blev denne Gang, ligesom den følgende, i Samlingen 1887—88 *vedtaget af Folkethinget*, hvor det modtoges venligt af Indenrigsministeren, og *forkastet af Landstinget*, i Februar 1888 ved en Dagsorden af Ploug. I December 1888 indbragtes i Folkethinget til Støtte for Sagen en Adresse, som var underskrevet af 20,000 Kvinder fra hele Landet.

I de følgende Rigsdagssamlinger har Kvindernes Valgret været berørt lejlighedsvis i Anledning af Bergs Kommunallov og de københavnske Borgerrepræsentantlove, og nu staar vi altsaa igen foran en ny Behandling af den gamle Sag.

Værdien af det huslige Arbejde.

Den udmærkede norske Statistiker, Hr. Direktør A. N. Kjær, har udgivet et Skrift om »Indtægts- og Formuesforhold i Norge«, hvoraf »Nylænde« giver følgende interessante Uddrag:

»Lad os nu nærmere betragte *Kvindernes Arbejde*. Af de efter Folketællingen beregnede 630,000 arbejdende Kvinder*) (i 1891), skulde efter den oven citerede Befolknings-

*) Efter samme Befolkningsstatistik var der 590,000 arbejdende Mænd.
Red.